Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

25 септември 2024 година*

„Енергопотребление — Вътрешен пазар на електроенергия — Обща методика за регионално координиране на експлоатационната сигурност — Отхвърляне на предложението на мрежовите оператори — Регион за изчисляване на преносната способност — Регион CORE — Съвместимост с Регламент (ЕС) 2019/942, Регламент (ЕС) 2019/943 и Регламент (ЕС) 2017/1485“

По дело T-483/21,

Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., установено в Констанцин-Йезиорна (Полша), представлявано от S. Goldberg, solicitor, A. Galos и E. White, адвокати,

жалбоподател,

подпомагано от

Република Полша, представлявана от B. Majczyna и M. Rzotkiewicz,

встъпила страна,

срещу

Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER), представлявана от P. Martinet, Z. Vujasinovic и E. Tremmel, подпомагани от P. Goffinet, M. Shehu и L. Bersou, адвокати,

ответник,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от F. Schalin, председател, P. Škvařilová-Pelzl, I. Nõmm, G. Steinfatt и D. Kukovec (докладчик), съдии,

секретар: I. Kurme, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството

и в съдебното заседание от 14 юни 2023 г.,

* Език на производството: английски

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, Polskie sieci elektroenergetyczne S.A., иска отмяната на решението на апелативния съвет на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER) от 28 май 2021 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“), с което се потвърждава Решение № 33/2020 на ACER от 4 декември 2020 г. по предложението на операторите на преносни системи за електроенергия (наричани по-нататък „ОПС“) от региона за изчисляване на преносната способност, наименуван „CORE“, който включва Белгия, Чешката република, Германия, Франция, Хърватия, Люксембург, Унгария, Нидерландия, Австрия, Полша, Румъния, Словения и Словакия (наричан по-нататък „регионът CORE“), във връзка с общата методика за регионално координиране на експлоатационната сигурност (наричана по-нататък „методиката за сигурност (ROSC)“), и се отхвърля жалбата му по преписка A-007-2021 (консолидирана).

Обстоятелствата по спора

2 Жалбоподателят е ОПС, който отговаря за управлението, поддръжката и развитието на електроенергийната система в Полша. Тъй като жалбоподателят е публично предприятие, негов единствен акционер е полската държавна хазна, представлявана от пълномощния министър на стратегическата енергийна инфраструктура.

3 На 17 ноември 2016 г. ACER приема Решение № 06/2016 за определяне на регионите за изчисляване на преносната способност. В член 1 от това решение и в приложение I към същото се изброяват държавите членки, включени в региона CORE.

4 Съгласно член 5, параграф 1, член 6, параграф 3, буква б) и член 76 от Регламент (ЕС) 2017/1485 на Комисията от 2 август 2017 година за установяване на насоки относно експлоатацията на системата за пренос на електроенергия (ОВ L 220, 2017 г., стр. 1) ОПС от всеки регион за изчисляване на преносната способност предлагат за одобрение от националните регулаторни органи (наричани по-нататък „НРО“) методика за сигурност (ROSC) най-късно три месеца след одобряването на методиката за координиране на анализа на експлоатационната сигурност (наричана по-нататък „методиката за анализ (CSAM)“), посочена в член 75, параграф 1 от този регламент.

5 Тъй като методиката за анализа (CSAM) е одобрена на 19 юни 2019 г. с Решение № 07/2019 на ACER, ОПС трябва да представят предложение за методика за сигурност (ROSC) до 19 септември 2019 г. Тъй като не представят предложение в този срок, ОПС уведомяват Европейската комисия за закъснението си и тя се съгласява да удължи срока до 21 декември 2019 г.

6 На 19 декември 2019 г. ОПС от региона CORE представят на НРО „обща методика на ОПС от региона CORE за регионално координиране на експлоатационната сигурност, изготвена в съответствие с член 76 от Регламент 2017/1485“ (наричана по-нататък „предложението на ОПС“). Последният НРО получава предложението на ОПС на 31 януари 2020 г.

7 Предложението на ОПС е придружено от обяснителна бележка.

8 Съгласно член 6, параграф 7 от Регламент 2017/1485 НРО трябва да постигнат споразумение и да вземат решение относно предложението на ОПС в срок от шест месеца след получаването на това предложение от последния НРО. Когато НРО не успеят да постигнат съгласие в рамките на този шестмесечен срок, или по тяхно съвместно искане, ACER следва да вземе, в съответствие с член 6, параграф 8 от този регламент, решение относно посоченото предложение в срок от шест месеца в съответствие с член 6, параграф 10 от Регламент (ЕС) 2019/942 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година за създаване на Агенция на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ОВ L 158, 2019 г., стр. 22).

9 На 5 юни 2020 г. председателят на Форума на енергийните регулатори от региона CORE уведомява ACER от името на НРО в този регион, че органите са се споразумели да поискат от нея да вземе решение относно предложението на ОПС в съответствие с член 6, параграф 8 от Регламент 2017/1485. Това искане, изпратено с електронно съобщение, е придружено от неформален документ, в който НРО от региона CORE излагат своето становище относно предложението на ОПС.

10 Вследствие на това искане ACER обявява, че е компетентна да приеме индивидуално решение относно методиката за сигурност (ROSC) на региона CORE в съответствие с член 6, параграф 10, буква б), втора алинея от Регламент 2019/942.

11 След дълъг период на сътрудничество, консултации и обсъждания между ACER, всички НРО от региона CORE и всички ОПС от този регион по предложението на ОПС и по промените, внесени в това предложение по време на редица заседания и гласувания, Съветът на регулаторите на ACER, съставен от представители на НРО, приема Решение № 33/2020. В приложение I към това решение се съдържа методиката за сигурност (ROSC) на региона CORE в съответствие с член 76 от Регламент 2017/1485 (наричана по-нататък „спорната методика за сигурност (ROSC)“).

12 На 4 февруари 2021 г., в съответствие с член 28 от Регламент 2019/942, жалбоподателят подава пред апелативния съвет на ACER жалба за отмяна на Решение № 33/2020. Друг ОПС от региона CORE, а именно TransnetBW GmbH, също подава жалба срещу това решение. На 18 февруари 2021 г. апелативният съвет обединява двете жалби в една преписка с номер A-007-2021 (консолидирана).

13 С обжалваното решение от 28 май 2021 г. апелативният съвет на ACER потвърждава Решение № 33/2020 и отхвърля изцяло тези две жалби за отмяна, подадени срещу последното решение.

Искания на страните

14 Жалбоподателят, подпомаган от Република Полша, иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди ACER да заплати съдебните разноски.

15 ACER иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата изцяло,

– да осъди жалбоподателя и Република Полша да заплатят съдебните разноски.

От правна страна

16 Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата си. С първото основание се твърди, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като по същество е приел, че ACER е компетентна да разшири приложното поле и обхвата на регионалното координиране. Второто е за непълнота на мотивите на обжалваното решение. С третото се сочи, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC) съответства на член 35 от Регламент (ЕС) 2019/943 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно вътрешния пазар на електроенергия (ОВ L 158, 2019 г., стр. 54) и на член 40 от Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2019 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2012/27/ЕС (ОВ L 158, 2019 г., стр. 125), при това въпреки твърде широкия ѝ обхват. С четвъртото се изтъква, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC) не засяга възможността ОПС да използват модела на централно диспечиране. С петото се твърди, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC) не пропуска да определи справедливи правила за междузонов обмен на електроенергия и да въведе подходящи стимули за управление на претоварванията и за ефективни инвестиции в свързани с оборудването коригиращи действия. С шестото се сочи, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като е стигнал до извода, че спорната методика за сигурност (ROSC) не пречи на спазването на границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, по-специално граничните стойности на напрежението, и следователно, че тази методика съответства на релевантните правни разпоредби.

17 Общият съд счита за уместно най-напред да разгледа първото и третото основание заедно, а след това да разгледа в следния ред четвъртото, петото, шестото и второто основание на жалбоподателя.

Предварителни бележки относно процеса на регионална оценка на експлоатационната сигурност

18 Съгласно член 3 от спорната методика за сигурност (ROSC) регионалното координиране на експлоатационната сигурност, което се урежда от посочената методика, включва, от една страна, регионалния анализ на експлоатационната сигурност, а от друга страна, процеса на оценка на експлоатационната сигурност на регионално равнище (наричан по-нататък „процесът CROSA“), който се поема от регионалните координационни центрове (наричани по-нататък „регионалните центрове“), в съответствие с член 78, параграф 2, буква а) от Регламент 2017/1485, който води до координирана подготовка на коригиращите действия в съответствие с член 76, параграф 1, буква б) от посочения регламент.

19 Преди да се пристъпи към разглеждане по същество на изтъкнатите от жалбоподателя основания и доводи, следва да се представи функционирането на процеса CROSA, за да се разбере по-добре контекстът, в който се вписва настоящото производство, и по този начин да се осмислят по-добре изтъкнатите от жалбоподателя технически основания.

20 Процесът CROSA е процес, който се осъществява, от една страна, веднъж в деня преди доставката на електроенергията, а от друга страна, най-малко три пъти в деня на доставката в съответствие с член 3, параграф 2 от спорната методика за сигурност (ROSC).

21 Този процес започва с оценка на местната експлоатационна сигурност, извършвана от всеки ОПС в своята мрежа в съответствие с член 13 и член 14, параграф 1 от спорната методика за сигурност (ROSC).

22 Посочената оценка води до създаването от всеки ОПС на модел на отделна електроенергийна мрежа, който в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) 2015/1222 на Комисията от 24 юли 2015 година за установяване на насоки относно разпределянето на преносната способност и управлението на претоварването (ОВ L 197, 2015 г., стр. 24) е определен по-специално като „набор от данни, описващи характеристики на електроенергийна система (електропроизводство, товари и топология на мрежата)“.

23 Когато в един модел на отделна електроенергийна мрежа потокът по дадена линия надхвърля максималния поток, се получава физическо претоварване, което представлява нарушение на сигурността. В такава ситуация е необходимо да се подготви и предприеме коригиращо действие, за да се спазят границите, осигуряващи експлоатационна сигурност.

24 Определение за коригиращо действие е дадено в член 2, точка 13 от Регламент 2015/1222: „всяка мярка, прилагана ръчно или автоматично от един или няколко ОПС, с цел да се поддържа експлоатационната сигурност“. Става въпрос по-специално за повторното диспечиране, определено в член 2, точка 26 от Регламент 2019/943 като „мярка, включително ограничаване, задействана от един или повече [ОПС] чрез промяна на графика за производство, графика на електроснабдяване, или и двете, за да се променят физическите потоци в електроенергийната система и да се облекчи физическото претоварване или по друг начин да се гарантира сигурността на системата“, или за насрещната търговия, определена в член 2, точка 27 от същия регламент като „междузонов обмен, иницииран от системни оператори между две пазарни зони, за да се облекчи физическото претоварване“.

25 Когато подготвя модела на отделна електроенергийна мрежа и установява претоварване, ОПС вече може да планира почти в реално време инициирането на коригиращи действия с цел да бъдат отстранени тези нарушения на експлоатационната сигурност в съответствие с член 14, параграф 2 от спорната методика за сигурност (ROSC). Тези действия могат да имат или да нямат трансгранично значение.

26 От член 9, параграф 2 от спорната методика за сигурност (ROSC) следва, че коригиращи действия с трансгранично значение са тези, които поне понякога могат да се справят с претоварване по елементите, посочени в член 5, параграф 1, букви а) и б) от методиката, а именно всички критични мрежови елементи, вземани предвид при изчисляването на междузоновата преносна способност, както са описани в методиките за изчисляване на преносната способност, и всички други мрежови елементи с напрежение 220 kV или по-високо. Съгласно член 7, параграф 3, буква г), подточки i) и ii) от спорната методика за

сигурност (ROSC) всеки ОПС обаче може едностранно да изключва определени мрежови елементи от процеса CROSA. Освен това съгласно член 5, параграф 1, буква б) от спорната методика за сигурност (ROSC) ОПС също могат с единодушие да изключват всеки мрежов елемент от процеса CROSA, с изключение на критичните мрежови елементи.

27 В своя модел на отделна електроенергийна мрежа ОПС трябва също така да посочи наличието на всички коригиращи действия с трансгранично значение в съответствие с член 13, параграф 1 от същата методика.

28 По-нататък, в съответствие с член 18 от спорната методика за сигурност (ROSC) моделите на отделна електроенергийна мрежа се предоставят на регионалните центрове, които ги обединяват, за да създадат модел на обща електроенергийна мрежа за всички часове от деня. Моделът на общата електроенергийна мрежа е определен в член 2, точка 2 от Регламент 2015/1222 по-специално като „набор от данни за целия Съюз, договорен между различни ОПС, който описва основните характеристики на електроенергийната система (електропроизводство, товари и топология на мрежата)“.

29 Всъщност, макар всеки ОПС да предоставя модел на отделна електроенергийна мрежа без претоварване, поради планираните коригиращи действия потоците по мрежовите елементи могат да се променят към момента на сливането на различните модели в модела на общата електроенергийна мрежа и могат да възникнат нови претоварвания.

30 Следователно процесът CROSA има за цел да координира, валидира и прилага коригиращите действия с трансгранично значение в съответствие с член 3, параграф 2, буква б) от спорната методика за сигурност (ROSC). По-конкретно алгоритъмът на процеса CROSA, наричан „оптимизиране на коригиращите действия“, определя за всеки час в рамките на модела на общата електроенергийна мрежа оптимална комбинация от всички коригиращи действия с трансгранично значение на разположение на ОПС с цел да отстранят всички установени претоварвания по мрежовите елементи с трансгранично значение в рамките на модела на общата електроенергийна мрежа, без да създават нови такива, в съответствие с членове 20, 23, 24 и член 27, параграф 1 от спорната методика за сигурност (ROSC).

31 Тези коригиращи действия ще бъдат приложени на следващия ден, възможно най-близо до реалното време, в съответствие с член 31, параграф 1 от спорната методика за сигурност (ROSC).

32 Същата логика се прилага и за процеса CROSA, наречен „в рамките на деня“, който се извършва в деня на доставката на електроенергия. Поне три пъти през деня регионалните центрове разработват координирани коригиращи действия с трансгранично значение за ОПС.

33 Ако обаче даден ОПС открие ново нарушение на експлоатационната сигурност между две приложения на процеса CROSA или след последното му прилагане, докато извършва анализ на местната експлоатационна сигурност, той може да отстрани посоченото нарушение чрез процедурата за бързо активиране, извън процеса CROSA, в съответствие с член 33, параграф 2, буква б) от спорната методика за сигурност (ROSC).

По първото и третото основание, свързани с компетентността на ACER и обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC)

34 В рамките на първото основание жалбоподателят, подкрепян от Република Полша, най-напред твърди, че ACER не е компетентна да се отклони от предложението на ОПС относно обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC) и да разшири този обхват. По-нататък, той твърди, че правомощията на ACER не са „точно определени“ в съответствие с практиката на Съда, тъй като в точка 484 от обжалваното решение апелативният съвет подчертава, че правомощията на ACER са ограничени само от принципите на пропорционалност и субсидиарност по смисъла на членове 4 и 5 ДЕС. Накрая, жалбоподателят посочва няколко примера от обжалваното решение, които доказвали, че апелативният съвет е приел и дори приветствал факта, че ACER се отклонява от правомощията си, въпреки че не е разполагала с никакво правно основание за това.

35 В рамките на третото основание жалбоподателят, подкрепян от Република Полша, твърди, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC), и по-специално съдържащите се в нея определения за мрежови елементи и коригиращи действия, са в съответствие с член 35, параграф 5 от Регламент 2019/943 и член 40, параграф 1, буква г) от Директива 2019/944. Според жалбоподателя посочената методика на практика квалифицира всички елементи на неговата мрежа и всички коригиращи действия като такива с трансгранично значение, което лишавало ОПС от способността им да управляват електроенергийните потоци в своите мрежи и да изпълняват задълженията си, като така се ограничавала и способността им да гарантират експлоатационната сигурност. По този начин спорната методика за сигурност (ROSC) не отчитала разграничението между нарушенията на експлоатационната сигурност, които е „нужно“ да бъдат управлявани координирано, и тези, за които това не е „нужно“, съгласно член 21, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1485 и нарушавала член 76, параграф 2 от посочения регламент, от която произтичало въпросното разграничение.

36 В писмената реплика жалбоподателят твърди също, че спорната методика за сигурност (ROSC) е несъвместима с член 16 от методиката за анализ (CSAM), в който е предвидено, че при изготвянето на методиката за сигурност (ROSC) ОПС трябва да определят „правила относно процедура по изготвяне на общ списък на коригиращите действия с трансгранично значение и по установяване на ОПС, засегнати от въздействието на тези коригиращи действия, в съответствие с член 15“ от методиката за анализ (CSAM). В спорната методика за сигурност (ROSC) обаче ACER въвела презумпция за наличие на трансгранично значение, която можела да бъде оборена от ОПС единствено с единодушие.

37 ACER оспорва доводите на жалбоподателя, както и тези на Република Полша, и иска тези основания да бъдат отхвърлени.

38 В този контекст ACER оспорва допустимостта на първото и третото основание. Що се отнася до първото основание, ACER изтъква, от една страна, че то не било достатъчно ясно и точно по смисъла на член 76, буква г) от Процедурния правилник на Общия съд, поради което той не може да даде полезен отговор, и от друга страна, че то било ново основание, неизтъкнато пред апелативния съвет. Що се отнася до третото основание, то се базирало, от една страна, на вече изложени пред апелативния съвет идентични доводи, а от друга страна, на нов довод, изведен от член 21, параграф 1 от Регламент 2017/1485.

По допустимостта на първото и третото основание

39 Що се отнася до недостатъчната по смисъла на член 76, буква г) от Процедурния правилник яснота и точност на първото основание, от писмената защита на ACER по-специално следва, че тя е разбрала всички оплаквания, формулирани от жалбоподателя в този контекст, и им е дала полезен отговор, като по този начин е позволила на Общия съд да упражни своя контрол, в резултат на което това твърдение за недопустимост следва да се отхвърли.

40 Що се отнася до новостта на това първо основание, вярно е, че компетентността на ACER да приеме решение, отклоняващо се от предложението на ОПС относно обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC), изглежда, не е била изрично оспорена от жалбоподателя пред апелативния съвет, поради което това основание би трябвало да се обяви за недопустимо. Всъщност, както следва от член 29 от Регламент 2019/942, жалбите за отмяна на решение, взето от ACER на основание на посочения регламент, могат да бъдат подавани пред Съда на Европейския съюз само след изчерпване на производството пред апелативния съвет, посочено в член 28 от същия регламент, което по принцип предполага, че основания, които не са изложени пред този съвет, не могат да бъдат изтъквани за първи път пред Общия съд във връзка с жалба за отмяна. Всъщност, след като жалбата за отмяна се отнася изключително до решението на този апелативен съвет, тя трябва да е съобразена с изложените пред него фактически и правни обстоятелства по споровете (решение от 16 март 2022 г., MEKH и FGSZ/ACER, T-684/19 и T-704/19, EU:T:2022:138, т. 48). Във всички случаи поради изложените по-долу съображения първото основание не е обосновано и следователно трябва да се отхвърли.

41 Що се отнася до доводите, изтъкнати в подкрепа на третото основание, които жалбоподателят вече бил изложил по идентичен начин пред апелативния съвет, следва да се приеме, че е допустимо жалбоподателят да оспори пред Общия съд съображенията на апелативния съвет в обжалваното решение, и по-специално да се опита да докаже, че тези съображения са опорочени от грешки при прилагане на правото, като, ако счете за необходимо, се позове на вече изложени пред този съвет, но отхвърлени от него оплаквания. В противен случай производството пред Общия съд отчасти би се обезсмислило. В случая в точка 566 от обжалваното решение апелативният съвет приключва своя анализ на обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC), като приема, че той е в съответствие с член 35, параграф 5 от Регламент 2019/943, член 40, параграф 1, буква г) от Директива 2019/944 и член 21, параграф 1 от Регламент 2017/1485. От това следва, че доводите на жалбоподателя, целящи да поставят под въпрос този извод, до който апелативният съвет достига в обжалваното решение, са допустими.

42 Що се отнася до твърдението, че доводът, изведен от член 21, параграф 1 от Регламент 2017/1485 и изтъкнат от жалбоподателя в подкрепа на третото основание, е нов, следва да се отбележи, че при разглеждане на понятието за коригиращо действие с трансгранично значение в точки 552—566 от обжалваното решение апелативният съвет основава съображенията си по-специално на тази разпоредба. От това следва, че противно на твърденията на ACER, този довод не може да се квалифицира като нов и следователно е допустим.

По обосноваността на първото основание

43 Що се отнася до обосноваността на първото основание, следва да се отбележи, че член 6, параграф 10 от Регламент 2019/942 и член 6, параграф 8 от Регламент 2017/1485 оправомощават ACER в срок от шест месеца да се произнася или да приема индивидуални решения по регулаторни въпроси, които оказват въздействие върху трансграничната търговия или трансграничната сигурност на системата и са от компетентността на НРО, като например приемането на спорната методика за сигурност (ROSC), ако компетентните НРО не са успели да постигнат съгласие в определения им за това срок или ако компетентните НРО са отправили съвместно искане до ACER в този смисъл.

44 В случая е безспорно, че с електронно съобщение от 5 юни 2020 г. НРО от региона CORE, с посредничеството на председателя на Форума на енергийните регулатори в посочения регион, отправят, на основание член 6, параграф 8 от Регламент 2017/1485, съвместно искане до ACER да се произнесе по предложението на ОПС.

45 Така компетентността на ACER да се произнесе или да приеме окончателно решение относно спорната методика за сигурност (ROSC) в случая се основава на обстоятелството, посочено в член 6, параграф 10, втора алинея, буква б) от Регламент 2019/942 и член 6, параграф 8 от Регламент 2017/1485, че всички НРО са отправили до нея съвместно искане да вземе решение по тази методика.

46 В това отношение следва да се припомни, че предвид по-специално текста на член 6 от Регламент 2019/942, но и контекста и целите на тази правна уредба, в точки 39—61 от решение от 15 февруари 2023 г., Austrian Power Grid и др./ACER (T-606/20, обжалвано, EU:T:2023:64), Общият съд приема, че ACER не е обвързана от позицията, възприета от компетентните НРО, и че с оглед на предоставените ѝ собствени правомощия да взема решения и с цел ефективно изпълнение на регулаторните ѝ функции тя може да измени предложенията на ОПС, преди да ги одобри. С оглед на съдържанието си член 6, параграф 8 от Регламент 2017/1485, който се вписва в същия контекст като този на Регламент 2019/942 и преследва сходни на посочения регламент цели, трябва да се тълкува в същия смисъл, тъй като оправомощава ACER сама да взема решения относно представените ѝ от НРО предложения, какъвто е настоящият случай относно спорната методика за сигурност (ROSC).

47 От гореизложеното следва, че правомощията на ACER в това отношение са точно определени в член 6, параграф 10 от Регламент 2019/942 и в член 6, параграф 8 от Регламент 2017/1485, което позволява да се отхвърли оплакването на жалбоподателя в обратния смисъл.

48 От гореизложеното следва също, че противно на твърденията на жалбоподателя, ACER е компетентна на основание член 6, параграф 10 от Регламент 2019/942 и член 6, параграф 8 от Регламент 2017/1485 да се отклони от предложението на ОПС относно обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC) и разполага с правно основание за това.

По обосноваността на третото основание

49 Що се отнася до обосноваността на третото основание, следва да се отбележи, че видно от член 35, параграф 5 от Регламент 2019/943, ОПС отговарят за управлението на потоците на електроенергия и за гарантирането на сигурна, надеждна и ефикасна електроенергийна

система в съответствие с член 40, параграф 1, буква г) от Директива 2019/944, докато регионалните центрове допълват ролята на ОПС, като изпълняват задачите от регионално значение, възложени им в съответствие с член 37 от Регламент 2019/943.

50 В член 37, параграф 1, буква б) от Регламент 2019/943 се предвижда, че регионалните центрове отговарят за осъществяването на процеса CROSA в съответствие с методиките, изготвени съгласно Регламент 2017/1485. В рамките на това правомощие те разработват координирани действия за ОПС, които последните прилагат, с изключение на случаите, когато изпълнението на координираните действия би довело до нарушение на ограниченията във връзка с експлоатационната сигурност, определени от всеки ОПС в съответствие с член 42, параграф 2 от Регламент 2019/943.

51 Според жалбоподателя обаче член 21, параграф 1, буква а) от Регламент 2017/1485 свежда координирането от страна на регионалните центрове единствено до управлението на нарушения на експлоатационната сигурност, които е „нужно“ да бъдат управлявани координирано, докато спорната методика за сигурност (ROSC) включва и нарушения, за които такова управление не е „нужно“.

52 В самото начало следва да се отбележи, че за определянето на нарушенията на експлоатационната сигурност, които е нужно да бъдат управлявани координирано, в член 21, параграф 1 от Регламент 2017/1485 не се определят самостоятелно нарушенията на експлоатационната сигурност, които е нужно да бъдат управлявани координирано, и тези, за които това не е нужно, а за тази цел се препраща към член 76 от Регламент 2017/1485 и към методиката за сигурност (ROSC), приета въз основа на посочената разпоредба. Впрочем самият жалбоподател изтъква, че релевантният правен критерий за определяне на коригиращите действия, които „е нужно“ да бъдат управлявани координирано, е посоченият в член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485.

53 От това следва, че за да се разгледа обосноваността на третото основание, следва най-напред да се провери дали спорната методика за сигурност (ROSC) се основава на неправилно тълкуване на член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485, след това да се разгледа оплакването за нарушение на правомощията на ОПС, произтичащи от член 35 от Регламент 2019/943 и член 40 от Директива 2019/944, и накрая да се разгледа оплакването на жалбоподателя, изложено в писмената му реплика, относно твърдяното неправилно прилагане на член 16 от методиката за анализ (CSAM).

– По неправилното тълкуване на член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485

54 В член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485 се предвижда, че при определяне на това дали претоварването има връзка с трансграничния обмен, ОПС вземат предвид претоварването, което би възникнало при отсъствие на енергиен обмен между контролните зони.

55 Страните не спорят, че всички мрежови елементи с напрежение 220 kV или по-високо биха могли да имат трансгранично значение. Спорът между страните се отнася единствено до това кои конкретни претоварвания по отношение на тези елементи трябва да бъдат управлявани координирано чрез процеса CROSA в съответствие с член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485.

56 В това отношение в обжалваното решение апелативният съвет потвърждава позицията на ACER, че на основание член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485 всички претоварвания по отношение на мрежови елементи с напрежение 220 kV или по-високо, независимо от техния произход, трябва да бъдат управлявани координирано чрез процеса CROSA, което включва както претоварванията, причинени от предвидения трансграничен обмен, а именно разпределените потоци, така и тези, предизвикани от непредвидените потоци, а именно кръговите потоци и потоците, произтичащи от задействането на коригиращи действия, целящи да облекчат други претоварвания, предизвикани от разпределените потоци.

57 Жалбоподателят оспорва това тълкуване, като твърди, че съгласно буквалното тълкуване на член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485 само претоварванията, предизвикани от предвидения трансграничен обмен, а именно разпределените потоци, трябвало да бъдат управлявани координирано. Така, когато не бил предвиден трансграничен обмен, претоварването, възникващо в контролираната от ОПС мрежа, се управлявало по-добре от ОПС, отколкото чрез процеса CROSA. Следователно според жалбоподателя всички претоварвания по отношение на един и същ мрежов елемент с напрежение над 220 kV не трябвало винаги да бъдат управлявани координирано.

58 В това отношение, на първо място, следва да се определи релевантният правен критерий за установяване на методиката за сигурност (ROSC), а на второ място, да се провери дали апелативният съвет правилно е приложил този критерий в посочената методика.

59 От текста на член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485 следва, че „[п]ри определяне на това дали претоварването има връзка с трансграничния обмен, ОПС вземат предвид претоварването, което би възникнало при отсъствие на енергиен обмен между контролните зони“.

60 От гледна точка на текста тази разпоредба не предоставя никакви данни, позволяващи да се установят коригиращите действия, които би било нужно да бъдат управлявани координирано, или да се определи точно обхватът на спорната методика за сигурност (ROSC). От това следва, че направеното от жалбоподателя буквално тълкуване не може да бъде възприето, тъй като не е възможно посочената разпоредба да бъде тълкувана независимо от нормативния контекст, в който се вписва.

61 От гледна точка на контекста член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485 трябва да се тълкува в светлината на посочения член, разглеждан в неговата цялост, и на разпоредбите, към които той пряко или непряко препраща, по-специално член 76, параграф 1, буква б), подточка iii) от Регламент 2017/1485 и член 35 от Регламент 2015/1222, към който препраща член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485.

62 Що се отнася, първо, до член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485, трябва да се отбележи, че от текста на тази разпоредба следва, че в методиката за сигурност (ROSC) трябва да се предвиди подготвянето на коригиращи действия, управлявано по координиран начин, но от тази разпоредба изобщо не следва, че за целите на определянето на обхвата на посочената методика трябва да се прави разграничение в зависимост от произхода на нарушенията на сигурността, каквито са претоварванията, за които са нужни координирани коригиращи действия.

63 Освен това следва да се констатира, че текстът на член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485 по същество предвижда координирането на подготвянето на коригиращите действия да бъде обосновано, „вземайки предвид тяхното трансгранично значение“, определено в съответствие с член 35 от Регламент 2015/1222, от една страна, и „вземайки предвид изискванията по членове 20—23 [от Регламент 2017/1485]“, от друга страна, което потвърждава направеното в точка 62 по-горе тълкуване на член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485.

64 В това отношение следва също да се отбележи, че съгласно член 35, параграф 4 от Регламент 2015/1222 повторното диспечиране и насрещната търговия от трансгранично значение трябва да бъдат координирани. Тъй като в член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485 е предвидено координиране на подготвянето не само на действията по повторно диспечиране и насрещна търговия, но и на другите коригиращи действия без разходи, този критерий за трансгранично значение се прилага и за тези коригиращи действия поради изричното препращане, съдържащо се в тази разпоредба.

65 Освен това член 35, параграф 2 от Регламент 2015/1222 предвижда, че ОПС от всеки регион могат ефективно да намаляват физическото претоварване в тяхната контролна зона, независимо от това дали причините за него са главно извън тяхната контролна зона или не.

66 Нуждата от координиране на коригиращите действия, доколкото те имат трансгранично значение, произтича и от член 16, параграф 1, трето изречение от Регламент 2019/943, в който е предвидено, че „[к]огато [ОПС] предприема оперативни мерки, за да гарантира, че неговата преносна система остава в нормално състояние, той отчита въздействието на тези мерки върху съседни контролни зони и координира такива мерки с операторите на други засегнати преносни системи, както е предвидено в Регламент […] 2015/1222“.

67 Освен това следва да се отбележи, че това тълкуване се подкрепя и от съдържанието на членове 20—23 от Регламент 2017/1485, които трябва да се вземат предвид от методиката за сигурност (ROSC) съгласно член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485.

68 В това отношение от член 23, параграф 2 от Регламент 2017/1485 по-специално следва, че при подготовката и предприемането на коригиращо действие, включително повторно диспечиране или насрещна търговия съгласно членове 25 и 35 от Регламент 2015/1222, съответният ОПС оценява, при съгласуване със засегнатите ОПС, въздействието от такова коригиращо действие в рамките на и извън своята контролна зона.

69 От посочената разпоредба следва също, че тази оценка на въздействието на дадено коригиращо действие се извършва в съответствие, първо, с член 75, параграф 1 от Регламент 2017/1485, в който е предвидено приемането на методиката за анализ (CSAM), след това, с член 76, параграф 1, буква б) от този регламент, в който е предвидено приемането на методиката за сигурност (ROSC), и накрая, с член 78, параграфи 1, 2 и 4 от Регламент 2017/1485, които уреждат сътрудничеството между ОПС и регионалните центрове.

70 Следователно съвместният прочит на член 35 от Регламент 2015/1222, от една страна, и на членове 20—23 от Регламент 2017/1485, от друга страна, показва, че противно на твърденията на жалбоподателя, методиката за сигурност (ROSC) не трябва да предвижда,

че коригиращите действия се координират в зависимост от произхода на претоварването, което тези действия целят да облекчат, а в зависимост от трансграничното значение, което тези мерки могат да имат.

71 Второ, що се отнася до член 76, параграф 1, буква б), подточка iii) от Регламент 2017/1485, в него се предвижда, че методиката за сигурност (ROSC) определя най-ефикасните и икономически ефективни коригиращи действия в случай на нарушения на експлоатационната сигурност, посочени в член 22 от Регламент 2017/1485, който изброява различните категории коригиращи действия.

72 От това следва, че една от целите на методиката за сигурност (ROSC) е да се намерят оптималните коригиращи действия за цялата мрежа на всеки регион за изчисляване на преносната способност. Следователно при определянето на приложното поле на посочената методика ACER е трябвало да предвиди установяването на коригиращите действия, които могат да бъдат по-добре управлявани по координиран начин от процеса CROSA, като се има предвид тяхното трансгранично значение.

73 В светлината на тези разпоредби следва да се констатира, че правният критерий, посочен в член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485, предвижда да се определят всички мрежови елементи, по отношение на които, най-напред, е необходимо координирането на коригиращите действия поради тяхното трансгранично значение, след това координирането трябва да позволява облекчаването на конкретно физическо претоварване, независимо от произхода на това претоварване, и накрая, координирането на регионално равнище трябва да позволява намирането на оптималното решение.

74 В този контекст член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485 трябва да се тълкува в смисъл, че определя мрежовите елементи, по които по принцип възникват „претоварванията във връзка с трансграничния обмен“, които трябва да се управляват чрез коригиращи действия, които на свой ред трябва да се считат за имащи трансгранично значение.

75 Ето защо следва да се провери дали в случая апелативният съвет е приложил правилно този критерий, като е приел, че всички предприети коригиращи действия, които поне понякога могат да отстранят нарушенията на граничните стойности на тока по мрежовите елементи с напрежение 220 kV или по-високо, трябва да бъдат управлявани по координиран начин с методиката за сигурност (ROSC).

76 В това отношение следва да се припомни, че определянето на мрежовите елементи с трансгранично значение препраща към определението, установено в методиката за анализ (CSAM), приета на основание член 75 от Регламент 2017/1485. Всъщност член 76, параграф 1, второ изречение от Регламент 2017/1485 предвижда, че методиката за сигурност (ROSC) трябва да е съобразена с методиката за анализ (CSAM), която предвижда някои елементи за приемането на методиката за сигурност (ROSC).

77 Член 15, параграф 1 от методиката за анализ (CSAM) обаче предвижда, че всички критични мрежови елементи и всички мрежови елементи с напрежение над определеното от ОПС равнище се определят като мрежови елементи с трансгранично значение, с изключение на мрежовите елементи, за които ОПС единодушно се съгласяват, че нямат трансгранично значение.

78 Въз основа на тази разпоредба, на страница 8 от обяснителната бележка към методиката за сигурност (ROSC) (вж. т. 7 по-горе), ОПС считат, че най-релевантни за процеса CROSA са мрежовите елементи с напрежение 220 kV и 380 kV, „тъй като тези елементи са [били] използвани за улесняване на енергийния обмен между пазарни зони в европейската енергийна система“. ОПС обаче не считат, че всички коригиращи действия, предприети по отношение на тези елементи, трябва да бъдат управлявани по координиран начин от процеса CROSA.

79 При все това, като определя коригиращите действия, които е нужно да бъдат управлявани координирано, ACER приема, както е видно от съображение 12 от спорната методика за сигурност (ROSC), че поради факта че взаимосвързаната мрежа на региона CORE е много сложна, по принцип не е възможно да се установи мрежов елемент, по отношение на който да са предприети само коригиращи действия, които нямат никакво въздействие върху други мрежови елементи с трансгранично значение, така че всички коригиращи действия, които поне в определени случаи са били в състояние да облекчат претоварване по мрежовите елементи с напрежение 220 kV или по-високо, е трябвало да бъдат разглеждани като такива с трансгранично значение и следователно предприетите по отношение на тези елементи коригиращи действия е трябвало да бъдат координирани чрез процеса CROSA.

80 В съдебното заседание жалбоподателят заявява, че възражението му е по-конкретно срещу координирането чрез процеса CROSA на коригиращите действия, чието физическо въздействие върху посочените мрежови елементи има „фактор за разпределение на преноса на електроенергия“, т.е. отклонение на потока върху мрежов елемент с трансгранично значение, което има непредвидими последици, произтичащи от прилагането на коригиращо действие, стандартизирано посредством допустимото постоянно натоварване върху свързан мрежов елемент, който има трансгранично значение („a flow deviation on a XNEC resulting from the application of a remedial action, normalised by the permanent admissible loading (PAL) on the associated XNE“) под 5 %. ACER обаче обяснява, без това да се оспорва, че поради много сложната взаимосвързана мрежа на региона CORE не е възможно да се установи ex ante дали дадено коригиращо действие би надхвърлило посочения праг или не, тъй като конкретното му въздействие в даден момент зависи от другите приложени в мрежата коригиращи действия, както и от потоците по мрежовите елементи.

81 Така, основавайки се на тази техническа преценка, апелативният съвет най-напред правилно приема с оглед на приложимия правен критерий, че всички коригиращи действия, които поне понякога са в състояние да облекчат претоварване по мрежовите елементи с напрежение 220 kV или по-високо, трябва да бъдат координирани чрез процеса CROSA. По-нататък, този съвет правилно потвърждава становището на ACER, че в методиката за сигурност (ROSC) трябва да е предвидено координиране чрез процеса CROSA на коригиращите действия, необходими за облекчаване на дадено физическо претоварване, независимо от неговия произход, по отношение на всички мрежови елементи с напрежение 220 kV или по-високо. Накрая, апелативният съвет не допуска явна грешка в преценката, като потвърждава, че оптималното решение за цялата взаимосвързана мрежа на региона CORE може да бъде намерено само сред всички коригиращи действия, предприети по отношение на мрежовите елементи с напрежение 220 kV или по-високо.

82 Следователно апелативният съвет не е допуснал грешка при прилагане на правото, нито явна грешка в преценката, като е приел, че всички претоварвания по отношение на мрежовите елементи с напрежение 220 kV или по-високо трябва да бъдат управлявани по координиран начин чрез процеса CROSA в съответствие с методиката за сигурност (ROSC).

83 Следователно оплакването на жалбоподателя за нарушение на член 76, параграф 2 от Регламент 2017/1485 трябва да се отхвърли.

– По нарушаването на правомощията на ОПС, произтичащи от член 35 от Регламент 2019/943 и член 40 от Директива 2019/944

84 Що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че определението за мрежови елементи и коригиращи действия, възпроизведено в спорната методика за сигурност (ROSC), не е съобразено с член 35, параграф 5 от Регламент 2019/943 и член 40, параграф 1, буква г) от Директива 2019/944, следва да се припомни, че от направения в точки 52—82 по-горе анализ е видно, че ACER правилно е приложила релевантния правен критерий и не е включила в обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC) коригиращи действия, за които няма „нужда“ да бъдат управлявани по координиран начин чрез процеса CROSA.

85 От това следва, че противно на поддържаното от жалбоподателя и както правилно е установил апелативният съвет в обжалваното решение, определянето на обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC) е съобразено с правомощията на ОПС в областта на експлоатационната сигурност на техните мрежи, както са предвидени в член 35, параграф 5 от Регламент 2019/943 и член 40, параграф 1, буква г) от Директива 2019/944.

86 Освен това, първо, следва да се посочи, че противно на твърденията на жалбоподателя, не всички мрежови елементи и коригиращи действия, с които той разполага, са включени по подразбиране в спорната методика за сигурност (ROSC). От една страна, мрежовите елементи с напрежение под 220 kV не са включени в нея в съответствие с член 5, параграф 1, буква б) от същата. Освен това за ОПС остава възможно да изключват от обхвата на посочената методика, едностранно или единодушно, някои мрежови елементи, изброени в член 7, параграф 3, буква г), подточки i), ii) и iii) от последната. От друга страна, спорната методика за сигурност (ROSC) не включва някои категории коригиращи действия, посочени в член 22 от Регламент 2017/1485, в съответствие с член 8, параграф 2 от тази методика. Освен това за ОПС е възможно да изключват с единодушие някои коригиращи действия, които нямат трансгранично значение, в съответствие с член 9, параграф 2 от спорната методика за сигурност (ROSC).

87 Освен това следва да се отбележи, че жалбоподателят не представя никакви доказателства, въз основа на които да може да се заключи, че той вече не разполага с коригиращи действия, които да гарантират експлоатационната сигурност на неговата мрежа.

88 Второ, следва да се отбележи, че ОПС продължават да носят цялата отговорност за предприемането на коригиращи действия с трансгранично значение, които да гарантират експлоатационната сигурност на техните мрежи.

89 Всъщност, в случай че предложено коригиращо действие би могло да засегне експлоатационната сигурност на мрежата на даден ОПС, последният може да отхвърли посоченото действие на етапа на координирането при всяко прилагане на процеса CROSA в съответствие с член 27 от спорната методика за сигурност (ROSC) и член 42, параграф 2 от Регламент 2019/943.

90 Също така, когато възникне нарушение на оперативната сигурност, което не е било предвидено в процеса CROSA, съответният ОПС може да използва бързата процедура, за да задейства, без намесата на регионалния център и в тясно сътрудничество със засегнатите ОПС, коригиращо действие с трансгранично въздействие, за да гарантира експлоатационната сигурност на своята мрежа в съответствие с член 33 от спорната методика за сигурност (ROSC). Следователно няма основание да се предполага, че координирането на регионално равнище представлява риск за експлоатационната сигурност.

91 Видно от гореизложеното, следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, че той не е в състояние да гарантира експлоатационната сигурност на своята мрежа и поради това — да упражни правомощията, които са му признати с член 35 от Регламент 2019/943 и член 40 от Директива 2019/944.

92 По същите причини следва да се отхвърли и оплакването на Република Полша, че жалбоподателят не е в състояние да гарантира енергийната сигурност на посочената държава членка, тъй като спорната методика за сигурност (ROSC) ограничавала набора от коригиращи действия на разположение на ОПС и жалбоподателят щял да загуби важни механизми за упражняване на правомощията си, в противоречие с принципа на солидарност, както е тълкуван от Съда в решение от 15 юли 2021 г., Германия/Полша (C-848/19 P, EU:C:2021:598).

93 Ето защо следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя за нарушение на член 35, параграф 5 от Регламент 2019/943 и член 40, параграф 1, буква г) от Директива 2019/944.

– По неправилното прилагане на член 16 от методиката за анализ (CSAM)

94 Жалбоподателят твърди също, че спорната методика за сигурност (ROSC) не е съвместима с член 16 от методиката за анализ (CSAM).

95 В това отношение следва да се посочи, че съгласно член 76, параграф 1 от Регламент 2017/1485 методиката за сигурност (ROSC) действително трябва да е в съответствие с методиката за анализ (CSAM), приета на основание член 75 от Регламент 2017/1485.

96 Съгласно съображение 3 от методиката за анализ (CSAM) тя съдържа по-специално разпоредби за определяне на коригиращите действия, които трябва да бъдат координирани между ОПС, и за улесняване на ефективното регионално координиране на коригиращите действия в съответствие с регионалната методика, която ще бъде приета от ОПС на основание член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485.

97 Освен това в член 15, параграф 3 от методиката за анализ (CSAM) се предвижда, че в методиката за сигурност (ROSC) ОПС трябва да приемат процедурни правила за установяване на наличието на трансграничното значение на дадено коригиращо действие, което следва да се основава на качествения или количествения подход, описани в член 15, параграфи 4—6 от методиката за анализ (CSAM).

98 В предложението си ОПС предвиждат такива процедури за оценка на трансграничното значение на своите потенциални коригиращи действия, като всяко отделно коригиращо действие се оценява от ОПС с единодушие. Освен това в неофициалния си документ НРО от региона CORE се споразумяват за качествен и количествен подход, но също така признават, че са необходими допълнителни разяснения, тъй като предложението на ОПС не е напълно завършено или достатъчно подробно.

99 Впоследствие, въз основа на техническа оценка, изложена в съображения 12 и 13 от спорната методика за сигурност (ROSC), ACER приема, че всяко коригиращо действие, което поне понякога е било в състояние да отстрани нарушения на граничните стойности на тока по мрежов елемент с напрежение 220 kV или по-високо, тоест мрежов елемент с трансгранично значение, трябва само по себе си да се разглежда като имащо трансгранично значение, освен ако ОПС решат друго. За сметка на това, ACER изменя качествения и количествения подход, за да ги използва за определяне на ОПС, засегнати от предприемането на коригиращо действие с трансгранично значение, по-специално за целите на процедурата за бързо активиране.

100 Следва обаче да се отбележи, че член 16 от методиката за анализ (CSAM) предвижда процедура за разработване на методика за сигурност (ROSC), която изисква от ОПС в региона CORE съвместно да изготвят предложение за методика за сигурност (ROSC), в което са включени правила за определяне на трансграничното значение на коригиращите действия и на ОПС, засегнати като цяло от тези коригиращи действия.

101 Ето защо апелативният съвет не може да бъде упрекнат, че не е гарантирал спазването на тази разпоредба, тъй като установената в спорната методика за сигурност (ROSC) процедура предвижда критериите за изготвяне от ОПС на списък на мрежовите елементи с трансгранично значение и за определяне на наличието на трансгранично значение на потенциално коригиращо действие, като освен това предвижда и специфични правила относно изключването на мрежови елементи, както и коригиращи действия, които нямат трансгранично значение.

102 Ето защо следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя за несъвместимост на обхвата спорната методика за сигурност (ROSC) с член 16 от методиката за анализ (CSAM).

103 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е успял да докаже, че като не е установил в обжалваното решение нарушение на член 35, параграф 5 от Регламент 2019/943 и на член 40, параграф 1, буква г) от Директива 2019/944, апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото или явна грешка в преценката. Следователно първото и третото основание трябва да се отхвърлят.

По четвъртото основание, с което се твърди нарушение на разпоредбите, гарантиращи възможността моделът на централно диспечиране да бъде използван

за управление на вътрешните претоварвания или за изпълнение на задачи по балансиране

104 В рамките на четвъртото основание жалбоподателят, подпомаган от Република Полша, твърди, че спорната методика за сигурност (ROSC) засяга възможността ОПС да използват модела на централно диспечиране, и по-специално съдържащата се в този модел цялостна процедура по съставяне на графици, тъй като, когато бъде предприето коригиращо действие с трансгранично значение, за ОПС вече не е възможно да имат достъп до съответните производствени ресурси и да изменят сами указанията за производство. Според жалбоподателя обаче цялостната процедура по съставяне на графиците, провеждана в рамките на централното диспечиране, е непрекъсната процедура, която започва преди процеса CROSA и се подновява редовно в реално време, тъй като често се подновява повече от петдесет пъти на ден, докато процесът CROSA се прилага веднъж на ден и се повтаря три пъти в рамките на деня. Според жалбоподателя, като е отказал да приеме, че е налице такова нарушение, апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото и неправилно е тълкувал член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485 и член 12, параграф 1 от Регламент 2019/943.

105 Жалбоподателят поддържа по същество, че поради широкия си обхват спорната методика за сигурност (ROSC) възпрепятства използването на модела на централно диспечиране, като не му позволява да осъществява сам в Полша, от една страна, управлението на претоварванията, а от друга страна, балансирането, поради което не можел да гарантира експлоатационната сигурност на своята мрежа. В това отношение жалбоподателят пояснява, че при модела на централно диспечиране той изпълнява задачите по балансиране съвместно с управлението на претоварванията в рамките на интегриран процес, докато при модела на децентрализирано диспечиране двата процеса се извършват поотделно.

106 ACER оспорва доводите на жалбоподателя, както и тези на Република Полша, и иска това основание да бъде отхвърлено.

107 В този контекст ACER оспорва допустимостта на четвъртото основание с мотива, че то се основавало на вече изложени пред апелативния съвет идентични доводи.

108 Най-напред, що се отнася до допустимостта на четвъртото основание, следва да се припомни, че жалбоподателят има право да оспори пред Общия съд съображенията на апелативния съвет в обжалваното решение, като се позове, ако счете за необходимо, на вече изложени пред този съвет оплаквания (вж. т. 41 по-горе). В случая в точка 600 от обжалваното решение апелативният съвет приема, че спорната методика за сигурност (ROSC) не засяга възможността на ОПС да използват механизма на модела на централно диспечиране. Също така в точка 609 от обжалваното решение е видно по-специално направеното от този съвет заключение, че ограниченията, произтичащи от процеса CROSA, не засягат отговорностите на ОПС, произтичащи от член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485, което заключение се основава на съображения, развити в точки 583—608 от същото решение. От това следва, че оплакванията на жалбоподателя, целящи да поставят под въпрос тези съображения, на които се основава апелативният съвет в обжалваното решение, са допустими.

109 Що се отнася до обосноваността на четвъртото основание, следва да се уточни, че съгласно член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485 компетентните органи „се съобразяват със задълженията на съответния ОПС с цел да се гарантира сигурността на системата, включително съгласно изискванията на националното законодателство“. Що се отнася до член 12, параграф 1 от Регламент 2019/943, той посочва отговорността на ОПС във връзка с диспечирането на съоръженията за производство на електроенергия и с реакцията на потреблението, като предвижда, че посоченото диспечиране и посочената реакция трябва да са недискриминационни, прозрачни, и освен ако е предвидено друго съгласно параграфи 2—6 от споменатия член, на пазарен принцип.

110 Тази отговорност на ОПС може да се реализира, като се приложи моделът на централно диспечиране, който в член 2, точка 18 от Регламент (ЕС) 2017/2195 на Комисията от 23 ноември 2017 година за установяване на насоки за електроенергийното балансиране (ОВ L 312, 2017 г., стр. 6) е определен като „модел на съставяне на графиците и диспечиране, при който графиците за производство и потребление и за диспечиране на съоръженията за производство на електроенергия и потребяващите съоръжения, по отношение на диспечируемите съоръжения, се определят от ОПС в рамките на цялостната процедура по съставяне на графиците“.

111 В самото начало следва да се отбележи, че нито от член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485, нито от член 12, параграф 1 от Регламент 2019/943 следва имплицитно, че методиката за сигурност (ROSC), приета на основание член 76, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485, няма отражение върху дейностите на ОПС, което включва ползването на посочения в тези разпоредби модел на централно диспечиране. Въпреки това тълкуването на тази разпоредба не може да доведе до заобикаляне на изричната отговорност на ОПС да осигуряват експлоатационната сигурност на своите мрежи, предвидена по-специално в член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485.

112 При това положение следва да се провери дали спорната методика за сигурност (ROSC) е довела, както твърди жалбоподателят, до лишаването му от възможността да ползва модела на централно диспечиране за целите на управлението на вътрешните претоварвания и за изпълнението на задачи по балансиране, като по този начин е засегнала отговорността му да гарантира сигурността на своята мрежа.

По нарушението на разпоредбите, гарантиращи възможността за ползване на модела на централно диспечиране с цел управление на претоварванията в рамките на модела на отделна електроенергийна мрежа

113 Що се отнася, първо, до управлението на вътрешните претоварвания, жалбоподателят по същество твърди, че по-редките повторения на процеса CROSA представляват пречка за по-честите повторения на цялостната процедура по съставяне на графиците по смисъла на член 2, точка 19 от Регламент 2017/2195, тъй като в съответствие с член 14, параграф 2 от спорната методика за сигурност (ROSC) след прилагането на процеса CROSA за деня не е възможно никакво ново изменение на графиците за производство или потребление.

114 В това отношение най-напред следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя, че от една страна, има само едно приложение на ден на процеса CROSA, а от друга страна, коригиращите действия с трансгранично значение могат да се прилагат само преди прилагането на процеса CROSA за деня, докато според жалбоподателя цялостната процедура по съставяне на графиците се извършва повече от 50 пъти на ден.

115 Всъщност съгласно член 31, параграф 1 от методиката за сигурност (ROSC) коригиращите действия с трансгранично въздействие се предприемат близко до реалното време, а не преди времевия интервал „за ден напред“ на процеса CROSA, който започва да тече от 18 часа в деня, предхождащ деня на доставката.

116 Що се отнася, второ, до оплакването на жалбоподателя, че условията в мрежата могат да се променят много бързо, ефективно решение за което дава цялостната процедура по съставяне на графиците, следва да се посочи, че процесът CROSA предвижда достатъчно гаранции за спазване на задължението на ОПС да гарантират експлоатационната сигурност на своята мрежа.

117 Така, първо, в член 27, параграф 2, буква а) от спорната методика за сигурност (ROSC) е предвидено, че ако задействането на коригиращо действие с трансгранично значение доведе до нарушаване на експлоатационната сигурност, засегнатият ОПС и ОПС, отговарящ за задействането на коригиращото действие, могат да отхвърлят това действие. Същата възможност е предвидена в член 27, параграф 2, буква б) от посочената методика за случаите, в които това действие вече не е възможно, тоест то вече не може да бъде изпълнено.

118 Второ, член 33 от спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда процедура за бързо активиране с цел отстраняване на нарушенията на експлоатационната сигурност, които са установени между две повторения на процеса CROSA, без да може да се изчака следващият времеви интервал, както и на нарушенията на експлоатационната безопасност, които са установени след последното прилагане на процеса CROSA.

119 Поради това процедурата за бързо активиране представлява субсидиарна процедура извън процеса CROSA, която предвижда по-ограниченото координиране — само между ОПС, които са засегнати от коригиращите действия, чието предприемане е необходимо за отстраняване на нови нарушения на експлоатационната сигурност, които не са могли да бъдат отстранени чрез процеса CROSA. Тази процедура позволява на ОПС едностранно да гарантират експлоатационната сигурност на своята мрежа, в случай че процесът CROSA не е в състояние да установи нарушение на тази сигурност.

120 С оглед на гореизложеното следва да се отхвърли и повдигнатото от Република Полша оплакване, че прилагането на процеса CROSA в мрежите с модел на централно диспечиране би довело до погрешна информация относно коригиращите действия, които трябвало да се приложат, тъй като този процес не разполагал с последните данни за състоянието на мрежата. Всъщност, дори да се предположи, че процесът CROSA е неефективен, което Република Полша не е доказала, последната не установява, че посочените в точки 116—118 по-горе гаранции не са от естество да позволят на ОПС да гарантират експлоатационната сигурност на своята мрежа, когато процесът CROSA не е в състояние да установи нарушение на експлоатационната сигурност и да препоръча координирано решение.

121 Ето защо следва да се направи извод, че апелативният съвет не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC) не лишава жалбоподателя от възможността да управлява претоварванията в рамките на модел на централно диспечиране, поради което апелативният съвет не е нарушил нито член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485, нито член 12, параграф 1 от Регламент 2019/943.

По нарушението на разпоредбите, гарантиращи възможността за ползване на модела на централно диспечиране с цел изпълнение на задачи по балансиране

122 Жалбоподателят отправя оплакване срещу апелативния съвет и за това, че с обжалваното решение потвърждава спорната методика за безопасност (ROSC), въпреки че тя му е попречила да изпълнява задачите по балансиране.

123 Въпреки това, както правилно твърди ACER, жалбоподателят може да изменя графика за производство на даден модул с цел балансиране, дори този модул да е засегнат от коригиращо действие с трансгранично значение, и то до момента на предприемане на това коригиращо действие за тази единица.

124 Несъмнено от член 21, параграф 1, буква б) от Регламент 2017/1485 по същество следва, че ОПС не може да „разработва, подготвя и предприема“ коригиращи действия с трансгранично значение по некоординиран начин, дори извън процеса CROSA. Също така от член 35, параграф 4 от Регламент 2015/1222 следва, че ОПС не могат да предприемат „едностранни или некоординирани“ коригиращи действия с трансгранично значение.

125 Все пак забраната за предприемане на нови коригиращи действия с трансгранично значение след последното прилагане на процеса CROSA важи по отношение на мерките за управление на претоварването, без да се засягат мерките, предприети с цел балансиране.

126 Всъщност, както правилно поддържа ACER, дори след времевия интервал на процеса CROSA цялостната процедура по съставяне на графиците може да продължи и да измени графиците за производство и потребление на модулите за производство, стига тези изменения да са свързани с целите на балансирането. В това отношение в съдебното заседание жалбоподателят признава, че макар да е трудно да се разграничат мерките за повторно диспечиране, предприети с цел управление на претоварванията, от мерките, предприети с цел балансиране, такова разграничение все пак не е невъзможно.

127 Освен това, макар да е вярно, че поради липсата на разполагаемост на модулите за производство, по отношение на които се предприемат коригиращи действия с трансгранично значение в съответствие с резултатите от процеса CROSA, жалбоподателят разполага с по-малко ресурси от преди, за да изпълнява задачите си по балансиране, тази констатация сама по себе си не е достатъчна, за да се установи нарушение на член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485 и на член 12, параграф 1 от Регламент 2019/943.

128 В това отношение, от една страна, следва да се припомни, че за логиката на регионално координиране е присъщо, че ОПС не могат свободно да разполагат с всичките си ресурси, щом последните са с трансгранично значение.

129 От друга страна, следва да се подчертае, че спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда няколко специфични гаранции, свързани с балансирането. По-специално в член 25 от посочената методика е предвидено, че процесът CROSA трябва да гарантира, че оптималните коригиращи действия с трансгранично значение не водят до енергийни дисбаланси. Освен това, както правилно поддържа ACER, съгласно член 31, параграф 2 от спорната методика за сигурност (ROSC), в рамките на процедурата за бързо активиране ОПС може да поиска повторна оценка на разпореденото коригиращо действие с

трансгранично значение, ако след изменения на зададената стойност, произтичащи от цялостната процедура по съставяне на графиците, предприемането на това действие вече не е необходимо.

130 Следователно апелативният съвет не може да бъде упрекнат, че не е зачел правомощията на ОПС по член 4, параграф 2, буква д) от Регламент 2017/1485 и член 12, параграф 1 от Регламент 2019/943, свързани с ползването на модела на централно диспечиране за гарантиране на експлоатационната сигурност и балансирането.

131 Останалите оплаквания, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на четвъртото основание, не позволяват да се постави под съмнение този извод.

132 Що се отнася, първо, до оплакването на жалбоподателя, че като е потвърдил спорната методика за сигурност (ROSC) и процеса CROSA, апелативният съвет е допуснал незаконна намеса в правомощията си да изпълнява задачи по балансиране, от една страна, следва да се посочи, че жалбоподателят не доказва по какъв начин така наречената парадигма „на медната плоча“ на зоналния пазарен модел, която се използва в процеса на изчисляване на преносната способност и на която той се позовава, е релевантна за преценката на законосъобразността на спорната методика за сигурност (ROSC). Всъщност жалбоподателят пояснява, че прилаганият в Европа зонален пазарен модел се основава на парадигмата на медната плоча, и уточнява, че от гледна точка на пазара на едро това означава, че не съществува никакво ограничение на търговските дейности в пазарната зона, тоест не съществува никакво ограничение на търговията на оборудване за производство и товар, разположено в една и съща пазарна зона, както и че търговията между пазарните зони е ограничена от наличието на разполагаема способност за пренос на електроенергия между зоните. Налага се обаче изводът, че жалбоподателят изобщо не обяснява по какъв начин фактът, че прилаганият в Европа зонален пазарен модел се основава на тази парадигма, има за последица възпрепятстването му да използва производствени модули за изпълнението на задачи по балансиране, когато по отношение на тези модули се предприема коригиращо действие с трансгранично значение.

133 От друга страна, апелативният съвет не може да бъде упрекнат, че в обжалваното решение е потвърдил, че регионалните центрове са можели да участват в експлоатацията на електроенергийната система в реално време в съответствие със съображение 55 от Регламент 2019/943. Всъщност функционирането на процеса CROSA показва, че регионалните центрове само препоръчват координирано коригиращо действие, докато ОПС са тези, които носят в крайна сметка отговорността за предприемането на това действие в реално време, както следва от член 42, параграф 2 от Регламент 2019/943 и член 78, параграф 4 от Регламент 2017/1485.

134 Второ, що се отнася до оплакването на жалбоподателя за твърдяна дискриминация между ОПС, осъществяващи дейност съгласно модела на централно диспечиране, и тези, осъществяващи дейност съгласно модела на самодиспечиране, то не е било повдигнато нито пред апелативния съвет, нито в жалбата до Общия съд, а само в репликата. Съгласно член 84 от Процедурния правилник обаче в хода на производството не могат да се въвеждат нови основания, освен ако те не почиват на правни или фактически обстоятелства, установени в производството — нещо, което жалбоподателят не е изтъкнал. Следователно това оплакване е просрочено и поради това е недопустимо.

135 Във всеки случай следва да се посочи, че жалбоподателят не доказва по какъв начин еднаквото третиране на моделите на централно диспечиране и самодиспечиране би нарушило принципа на равно третиране.

136 Всъщност жалбоподателят не възразява срещу това, че в спорната методика за сигурност (ROSC) не се прави никакво разграничение между тези два модела и следователно те са третирани по един и същ начин.

137 Впрочем в рамките на настоящото производство ACER разяснява, без това да се оспорва от жалбоподателя, че ограниченията, произтичащи от спорната методика за сигурност (ROSC), по принцип се прилагат еднакво за модела на централно диспечиране и модела на самодиспечиране, тъй като те засягат не само управлението на претоварването, но и други процеси на управление на мрежата. В този контекст ACER уточнява, че ОПС, които осъществяват дейност съгласно модела на самодиспечиране, трябва да вземат предвид и тези ограничения, например що се отнася до възлагането на поръчки за балансираща мощност. Така балансираща мощност, която е използвана като коригиращо действие с трансгранично значение, вече не е изцяло на разположение, за целите на балансирането, нито на ОПС, осъществяващи дейност съгласно модела на самодиспечиране, нито на тези, осъществяващи дейност съгласно модела на централно диспечиране, без дискриминация. Освен това ACER твърди, че тези два модела преследват едни и същи цели — обстоятелство, което жалбоподателят също не оспорва.

138 Съгласно постоянната съдебна практика обаче общият принцип на недопускане на дискриминация или на равно третиране изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. решение от 16 декември 2008 г., Arcelor Atlantique и Lorraine и др., C-127/07, EU:C:2008:728, т. 23 и цитираната съдебна практика).

139 От това следва, че в случая, за да установи наличието на дискриминация, жалбоподателят е трябвало да докаже, че спорната методика за сигурност (ROSC) е имала различно въздействие върху управлението на един от тези два модела по отношение на другия, което той е пропуснал да направи.

140 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е успял да докаже, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като в обжалваното решение не е установил наличие на нарушение на разпоредбите, гарантиращи на ОПС правомощието да ползват модела на централно диспечиране с цел управление на вътрешните претоварвания или изпълнение на задачи по балансиране. Следователно четвъртото основание трябва да се отхвърли.

По петото основание за грешка при прилагане на правото, която е допуснал апелативният съвет, като е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC) не пропуска да определи справедливи правила в областта на трансграничния обмен на електроенергия и да въведе подходящи стимули за управление на претоварванията и за ефективни инвестиции в свързани с оборудването коригиращи действия, като трансформаторите с фазово изместване

141 Жалбоподателят твърди, че апелативният съвет на ACER е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил направеното от ACER тълкуване на член 1, буква в) от Регламент 2019/943 и на член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485, съгласно

което спорната методика за сигурност (ROSC) не е пропуснала, от една страна, да определи справедливи правила за трансграничния обмен на електроенергия, а от друга страна, да въведе подходящи стимули, що се отнася до управлението на претоварванията и инвестициите в свързани с оборудването коригиращи действия, като например трансформаторите с фазово изместване, които позволяват облекчаване на претоварването чрез „насочване“ на потока на електроенергия от наситена към по-малко натоварена електропроводна линия.

142 В това отношение жалбоподателят отбелязва, че след въвеждането на процеса CROSA, посочен в спорната методика за сигурност (ROSC), ОПС вече не могат да прилагат поотделно намиращите се на тяхно разположение коригиращи действия с трансгранично значение, поради направените от тях инвестиции в определено оборудване, като например трансформаторите с фазово изместване. По този начин спорната методика ограничавала възможността на ОПС да прибегнат поотделно до нескъпоструващи коригиращи действия на местно равнище.

143 Жалбоподателят припомня, че коригиращите действия, избрани за намаляване на претоварването по определени мрежови елементи по силата на процеса CROSA, могат да се различават от коригиращите действия, които се отнасят единствено до местно претоварване, или от местните коригиращи действия, като това създава трудности при едновременното възникване на няколко взаимозависими претоварвания в различни части на един и същ регион. Едновременното съществуване на тези претоварвания било още по-проблематично, когато се използвали трансформатори с фазово изместване, инсталирани за намаляване на претоварването по мрежов елемент, тъй като в контекста на коригиращо действие с трансгранично значение било възможно да се наложи те да бъдат използвани по обратен, а според жалбоподателя — контраинтуитивен начин, за да се увеличи потокът върху претоварените елементи с цел да се намали трансгранично претоварване.

144 Освен това в контекста на коригиращо действие с трансгранично значение даден ОПС можел да бъде принуден да приложи регионално решение, съчетаващо мерки, които използват трансформатори с фазово изместване, и мерки за повторно диспечиране, което за него водело до разходи за повторно диспечиране, въпреки че е могъл да използва без разходи трансформатор с фазово изместване, в който преди това е инвестирал с цел облекчаване на претоварването по своите мрежови елементи. Според жалбоподателя обаче нито една разпоредба от правото на Съюза не задължава ОПС да действат в интерес на други оператори, установени в други държави членки.

145 Жалбоподателят прави извода, че освен че нарушава член 1, буква в) от Регламент 2019/943 и член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485, обжалваното решение, с което се потвърждава спорната методика за сигурност (ROSC), противоречи и на член 1, параграф 2 от Регламент 2019/942 във връзка с член 19 от Регламент 2019/943, тъй като Решение № 33/2020 не допринасяло за последователното, ефикасно и ефективно прилагане на правото на Съюза, а усложнявало, дори обезсмисляло усилията за съобразяване с член 19 от Регламент 2019/943, що се отнася до разпределянето на приходите от претоварване за инвестиции, позволяващи да се намали претоварването в междусистемните електропроводи.

146 ACER оспорва доводите на жалбоподателя и иска това основание да бъде отхвърлено.

147 В този контекст ACER оспорва допустимостта на петото основание с мотива, че то се отнася до спорната методика за сигурност (ROSC), установена с Решение № 33/2020, а не до обжалваното решение.

148 Най-напред, що се отнася до допустимостта на петото основание, следва да се отбележи, че жалбоподателят упреква апелативния съвет, че в обжалваното решение е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил тълкуването на член 1, буква в) от Регламент 2019/943 и на член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485, дадено от ACER в Решение № 33/2020. По-нататък следва да се посочи, че в подкрепа на петото основание жалбоподателят изрично оспорва в жалбата си някои конкретни точки от обжалваното решение. Накрая, следва да се отбележи, че в точки 643—651 от обжалваното решение апелативният съвет е разяснил причините, поради които е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC) не нарушава член 1, буква в) от Регламент 2019/943, нито член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485, по-специално защото не води до възпиране на инвестициите, направени от ОПС в определено оборудване, като например трансформаторите с фазово изместване. От това следва, че противно на твърденията на ACER, с петото си основание жалбоподателят оспорва обжалваното решение, а не Решение № 33/2020. Следователно това основание е допустимо.

149 Що се отнася до обосноваността на петото основание, от една страна, следва да се уточни, че член 1, буква в) от Регламент 2019/943 определя целта за установяване на справедливи правила в областта на трансграничния обмен на електроенергия и че член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485 цели да насърчи координирането на експлоатацията на мрежата и планирането на тази експлоатация.

150 Що се отнася до член 1, параграф 2 от Регламент 2019/942, той определя по-специално целта на ACER да допринася за последователното, ефикасно и ефективно прилагане на правото на Съюза, за да се постигнат преследваните от него цели в областта на климата и енергетиката. Що се отнася до член 19 от Регламент 2019/943, той по същество урежда разпределянето на приходите, произтичащи от разпределянето на междузоновия капацитет, и предвижда в параграф 2, буква б), че процедурата за разпределяне на посочените приходи цели по-специално „покриване на разходи, произтичащи от мрежови инвестиции, свързани с намаляване на претоварването в междусистемните електропроводи“.

151 От друга страна, следва да се посочи, че спорната методика за сигурност (ROSC) може да доведе до ограничаване на възможността на ОПС да прибягват поотделно до нескъпоструващи коригиращи действия на местно равнище, по-специално в случай на едновременно възникнали и взаимозависими претоварвания в различни части на региона CORE, което ACER не оспорва. Въпреки това, както припомня ACER, процесът CROSA може да измени конфигурирането на трансформатор с фазово изместване само с оглед на преодоляването на претоварвания, установени в модела на общата електроенергийна мрежа, и не се очаква да предизвиква нови претоварвания, нито да възпроизвежда стари такива, в съответствие с член 23 от спорната методика за сигурност (ROSC). Освен това претоварванията, „предизвикани“ от прилагането на препоръчани в рамките на процеса CROSA коригиращи действия, например изменението на параметрите на един трансформатор с фазово изместване, също се преодоляват чрез процеса CROSA, в резултат на което разходите за повторно диспечиране, което е било необходимо за преодоляването на тези претоварвания, се разпределят на претоварените мрежови елементи в модела на общата електроенергийна мрежа.

152 Освен това следва да се отбележи, че в писмените си изявления ACER признава, че процесът CROSA може да доведе до определени разходи за ОПС, свързани с повторно диспечиране за облекчаване на „предизвиканите“ претоварвания, по-специално чрез изменение на конфигурирането на трансформатори с фазово изместване, препоръчвано в рамките на процеса CROSA, когато оптималното решение на равнището на региона CORE изисква както изменението на конфигурирането на трансформаторите с фазово изместване, така и скъпоструващи коригиращи действия, като например повторното диспечиране. Следователно жалбоподателят правилно изтъква, че спорната методика за сигурност (ROSC) може да доведе до допълнителни разходи за някои ОПС, като жалбоподателя, които вече са инвестирали в оборудване, като трансформатори с фазово изместване.

153 При това положение следва да се провери дали допълнителните разходи, които в определени случаи спорната методика за сигурност (ROSC) може да породи за ОПС, които вече са инвестирали в оборудване, като трансформатори с фазово изместване, биха разкрили несправедливия характер на установените с тази методика правила и биха довели до възпиране на ОПС да инвестират в такова оборудване, както твърди жалбоподателят, до такава степен, че да представляват нарушение на член 1, буква в) от Регламент 2019/943, член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485 и член 1, параграф 2 от Регламент 2019/942 във връзка с член 19 от Регламент 2019/943.

154 Що се отнася до твърдения несправедлив характер на правилата, установени със спорната методика за сигурност (ROSC), следва да се посочи, че разходите, възникнали поради прилагането на регионалното решение, подбрано в рамките на процеса CROSA, са присъщи на регионалното координиране и представляват конкретен израз на принципа на енергийна солидарност.

155 Както Съдът припомня в точка 73 от решение от 15 юли 2021 г., Германия/Полша (C-848/19 P, EU:C:2021:598), прилагането на принципа на енергийна солидарност не означава, че политиката на Съюза в областта на енергетиката не трябва в никакъв случай да има отрицателно въздействие върху частните интереси на дадена държава членка в тази област. В рамките на изпълнението на тази политика обаче институциите на Съюза и държавите членки са длъжни да вземат предвид интересите както на Съюза, така и на различните държави членки, които могат да бъдат засегнати, и да претеглят тези интереси в случай на конфликти.

156 В това отношение следва да се отбележи, че именно разходите, възникнали поради прилагането на регионалното решение, ще бъдат разпределени между ОПС в зависимост от техния принос за претоварването в съответствие с методиката за разпределяне на разходите, приета на основание член 74 от Регламент 2015/1222. Освен това следва да се подчертае, че една от целите на процеса CROSA е да се преодолеят тези претоварвания и други нарушения на експлоатационната сигурност по икономически най-ефективния начин на регионално равнище.

157 Освен това следва да се вземе предвид фактът, че член 35 от спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда мониторинг, въз основа на който, ако се установи, че в рамките на процеса CROSA един и същ ОПС редовно или системно понася по-високи разходи, би могло да се обоснове промяна на тази методика съгласно член 7, параграф 4 от Регламент 2017/1485.

158 Ето защо следва да се посочи, че сам по себе си фактът, че ОПС може да понесе по-високи разходи поради регионалното координиране, не означава, че правилата, установени със спорната методика за сигурност (ROSC), са несправедливи и поради това тази методика нарушава член 1, буква в) от Регламент 2019/943, или че не са в състояние да насърчат регионалното координиране по смисъла на член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485.

159 Що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че спорната методика за сигурност (ROSC) възпира ОПС да инвестират в оборудване като трансформаторите с фазово изместване, то не предоставя никаква конкретна информация относно икономическото въздействие на разпределянето на разходите за повторно диспечиране, с която да може да се докаже, съобразно методиката, наличието на действителна пречка за инвестирането в такова оборудване.

160 Както обаче подчертава ACER, без това да се оспорва от жалбоподателя, ОПС винаги може да се възползва от инвестицията, която е направил в оборудване като трансформаторите с фазово изместване, доколкото това оборудване намалява разходите, които той трябва да понесе, за да се справи с претоварванията в своя модел на отделна електроенергийна мрежа преди започването на процеса CROSA.

161 Доколкото в случая не е доказано, че спорната методика за сигурност (ROSC) би разубедила ОПС да инвестират в оборудване като трансформаторите с фазово изместване, следва да се отхвърли оплакването на жалбоподателя за нарушение на член 1, буква в) от Регламент 2019/943, член 4, параграф 1, буква е) от Регламент 2017/1485 и член 1, параграф 2 от Регламент 2019/942 във връзка с член 19 от Регламент 2019/943.

162 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е успял да докаже, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че методиката за сигурност (ROSC) не пропуска да определи справедливи правила в областта на трансграничния обмен на електроенергия и да въведе подходящи стимули за управление на претоварванията и за ефективни инвестиции в коригиращи действия, свързани с оборудване като трансформаторите с фазово изместване. Следователно петото основание трябва да се отхвърли.

По шестото основание за нарушение на членове 76 и 77 от Регламент 2017/1485 във връзка с член 25 и член 4, параграф 1, букви г) и з) и параграф 2, буква д) от този регламент, гарантиращи спазването на границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, и по-специално на граничните стойности на напрежението, на местно и регионално равнище

163 Жалбоподателят поддържа, че апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорната методика за сигурност (ROSC) не възпрепятства спазването от страна ОПС на границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, по-специално на граничните стойности на напрежението. Поради това апелативният съвет неправилно приел, че посочената методика не противоречи на членове 76 и 77 от Регламент 2017/1485, отнасящи се съответно до предложението за регионално координиране на експлоатационната сигурност, което ОПС трябва да представят, и до общите разпоредби относно организацията на регионалното координиране на експлоатационната сигурност, които трябва да се съдържат в това предложение, тъй като посочените членове трябва да се тълкуват във връзка, първо, с член 25 от Регламент 2017/1485, който се отнася до

границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, които всеки ОПС трябва да определи, второ, с член 4, параграф 1, букви г) и з) от посочения регламент, който установява сред целите си, от една страна, да осигурява условия за поддържане на експлоатационната сигурност в целия Съюз, а от друга страна, да допринася за ефикасната експлоатация и развитието на системата за пренос на електроенергия и електроенергийния сектор в Съюза, и трето, с член 4, параграф 2, буква д) от същия регламент, съгласно който държавите членки, компетентните органи и системните оператори трябва да се съобразяват със задълженията на съответния ОПС с цел да се гарантира сигурността на системата, включително съгласно изискванията на националното законодателство.

164 В това отношение жалбоподателят твърди, че спорната методика за сигурност (ROSC) не дава възможност на ОПС да използват достатъчни коригиращи действия, за да управляват напрежението на местно равнище, нито на регионалните центрове, за да управляват напрежението на регионално равнище.

165 ACER оспорва доводите на жалбоподателя и иска това основание да бъде отхвърлено.

166 По-специално тя оспорва допустимостта на шестото основание с мотива, че то буквално преповтаряло вече изложено от жалбоподателя пред апелативния съвет основание.

167 Най-напред, що се отнася до допустимостта на шестото основание, следва да се припомни, че жалбоподателят има право да оспори пред Общия съд съображенията на апелативния съвет в обжалваното решение, като се основе, ако счете за необходимо, на вече изложени пред този съвет оплаквания (вж. т. 41 по-горе). В случая в точки 677—690 от обжалваното решение апелативният съвет е изложил причините, поради които счита, че спорната методика за сигурност (ROSC) не възпрепятства спазването от страна на ОПС на границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, по-специално граничните стойности на напрежението, и следователно че посочената методика не противоречи на членове 76 и 77 от Регламент 2017/1485 във връзка с член 25 и член 4, параграф 1, букви г) и з) и параграф 2, буква д) от посочения регламент.

168 От това следва, че оплакванията на жалбоподателя, целящи да поставят под въпрос тези съображения, до които апелативният съвет е достигнал в обжалваното решение, са допустими.

По нарушението на разпоредбите, които гарантират спазването на граничните стойности на напрежението на местно равнище

169 В самото начало следва да се отбележи, че както правилно поддържа жалбоподателят, ОПС и регионалните центрове са длъжни да спазват граничните стойности на напрежението. Всъщност, що се отнася до ОПС, това задължение произтича от член 27, параграф 1 и член 34, параграф 2 от Регламент 2017/1485, а що се отнася до регионалните центрове — от член 78, параграф 2, буква а) от Регламент 2017/1485, който задължава посочените центрове да изпълняват процеса CROSA въз основа на границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, уточнени от ОПС в съответствие с член 25 от посочения регламент във връзка с член 72 от същия регламент.

170 Следва също да се отбележи, че спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда, че коригиращите действия с трансгранично значение, които са координирани от регионалните центрове, имат за цел да намалят потоците по мрежовите елементи с трансгранично

значение. От това следва, че тази методика е насочена към отстраняването на нарушенията на експлоатационната сигурност под формата на проблеми, свързани с граничната стойност на тока, докато ОПС носят основната отговорност за осигуряване спазването на граничните стойности на напрежението.

171 Това разпределение на задълженията между регионалните центрове и ОПС произтича от предложението на ОПС. Всъщност от страница 5 от обяснителната бележка на ОПС (вж. т. 7 по-горе) е видно, че според тях другите нарушения на експлоатационната сигурност, като например граничните стойности на напрежението и на токовете на късо съединение, посочени в член 25 от Регламент 2017/1485, могат да бъдат смекчавани по-добре на местно равнище.

172 В това отношение жалбоподателят твърди, че коригиращите действия с трансгранично значение, които са предмет на спорната методиката за сигурност (ROSC), от една страна, и коригиращите действия за гарантиране спазването на граничните стойности на напрежението на местно равнище, от друга страна, могат да влязат в конфликт, тъй като първите са насочени към намаляването на потоците, а при вторите може да се наложи тяхното увеличаване. Жалбоподателят добавя, че този „конфликт“ не е бил взет предвид в достатъчна степен в спорната методика за сигурност (ROSC).

173 Спорната методика за сигурност (ROSC) обаче предвижда редица гаранции в процеса CROSA, чиято цел е именно да се гарантира спазването на граничните стойности на напрежението чрез приетите в края на този процес коригиращи действия с трансгранично значение.

174 Първо, съгласно член 22, параграф 4 от спорната методика за сигурност (ROSC), за да се отстранят нарушенията на границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, като например превишаванията на граничните стойности на напрежението, на токовете на късо съединение или на стабилността, се предвижда, че всеки ОПС в региона на CORE трябва да извърши оценка на местно равнище и анализ на експлоатационната сигурност в дългосрочен план. По-специално, тези нарушения могат да бъдат разглеждани в рамките на процеса CROSA по време на фазата на координиране на коригиращите действия с трансгранично въздействие, посочена в член 27 от тази методика, по-специално чрез прилагане на допълнителни ограничения върху коригиращите действия с трансгранично значение.

175 В това отношение жалбоподателят твърди, че член 27 от спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда само възможност, а не задължение за разглеждане на тези нарушения на граничните стойности на напрежението в рамките на процеса CROSA. Като се има предвид обаче, че тази възможност е възложена на ОПС, последният следователно може сам да се увери, че посоченият процес зачита граничните стойности на напрежението в неговата мрежа.

176 Второ, член 22, параграф 5 от спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда, че ОПС могат да прилагат допълнителни системни ограничения, които са свързани с други граници, осигуряващи експлоатационна сигурност, посочени в параграф 4 от същия член, а именно граничните стойности на напрежението, които имат за цел процесът CROSA, доколкото е насочен към оптимизиране на коригиращите действия, да не създава нови или

да не утежнява вече съществуващи основни нарушения на експлоатационната сигурност. Процесът CROSA обаче не трябва да отстранява тези основни нарушения, които трябва да бъдат отстранени в съответствие с член 22, параграф 4 от посочената методика.

177 Макар жалбоподателят да се позовава на последната разпоредба в подкрепа на довода си, че координираните чрез процеса CROSA коригиращи действия не могат да се използват за отстраняване на нарушенията на граничните стойности на напрежението, той не доказва, че тази разпоредба възпрепятства ОПС да отстраняват нарушенията на граничните стойности на напрежението на местно равнище. Напротив, член 22, параграф 5 от спорната методика за сигурност (ROSC) гарантира, че коригиращите действия с трансгранично значение не засягат възможността на ОПС да отстраняват нарушенията на граничните стойности на напрежението. Освен това жалбоподателят не доказва по какъв начин член 22, параграф 5 от посочената методика не позволява на ОПС да осигурят спазването на граничните стойности на напрежението на местно равнище, от една страна, нито защо посочената методика трябва да предвижда установяването на коригиращи действия с трансгранично значение за отстраняване на нарушенията на граничните стойности на напрежението, от друга страна.

178 На трето място, член 27, параграфи 2 и 5 от спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда възможността съответният ОПС да отхвърли препоръчано от процеса CROSA коригиращо действие с трансгранично значение, с мотива че изпълнението на това действие би довело до нарушения на експлоатационната сигурност в неговата мрежа. В това отношение следва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че тази разпоредба не позволява на ОПС да осигурят спазването на граничните стойности на напрежението на местно равнище, тъй като предвижда само възможност за отхвърляне на коригиращо действие, но не и за определяне или препоръчване на такова действие с цел разрешаване на проблемите с напрежението. Всъщност жалбоподателят не доказва по какъв начин посочената разпоредба не позволява на ОПС да осигурят спазването на граничните стойности на напрежението на местно равнище.

179 На четвърто място, член 16, параграф 4 от спорната методика за сигурност (ROSC) предвижда възможност за ОПС да допълват тази методика с разпоредби относно ограниченията на мрежата с цел да се отстранят, по-специално и ако е необходимо, превишаванията на граничните стойности на напрежението.

180 От това следва, че спорната методика за сигурност (ROSC) цели да се съобразят коригиращите действия, предприети от ОПС на местно равнище в рамките на процеса CROSA, без обаче да се изисква координирането им на регионално равнище.

181 Следователно жалбоподателят не е доказал надлежно, че разгледаните в точки 175—180 по-горе гаранции не са достатъчни, за да могат ОПС да осигуряват спазването на граничните стойности на напрежението на местно равнище.

182 Във всеки случай сам по себе си фактът, че жалбоподателят вече не може да предприема определени коригиращи действия, за да осигури спазването на граничните стойности на напрежението в своята мрежа, като се има предвид, че тези мерки са запазени за процеса CROSA, не е достатъчен, за да се докаже невъзможността му да гарантира експлоатационната сигурност на посочената мрежа. Всъщност няма никакво основание

методиката за сигурност (ROSC) да предвижда използването на минимални ограничения на потоците на мощност и на плановите изключвания, тъй като става въпрос за мерки, отговорността за които е на ОПС на местно равнище.

183 Следователно жалбоподателят не може да упреква апелативния съвет, че с обжалваното решение е потвърдил методика, която не дава възможност на ОПС да използват достатъчни коригиращи действия за управление на напрежението на местно равнище.

По нарушението на разпоредбите, които гарантират спазването на граничните стойности на напрежението на регионално равнище

184 Що се отнася до твърдяното нарушение на разпоредбите, гарантиращи спазването на граничните стойности на напрежението на регионално равнище, първо, жалбоподателят не представя никакви доказателства в подкрепа на твърдението, че методиката за сигурност (ROSC) по принцип би трябвало да предвижда възможността за определяне на коригиращи действия с трансгранично значение и системните ограничения, необходими за смекчаване на нарушенията на граничните стойности на напрежението.

185 Освен това в точка 95 от дупликата ACER подчертава, че спорната методика за сигурност (ROSC) вече включва определени коригиращи действия за разрешаването на проблеми с напрежението, които имат трансгранично значение, като се има предвид, че някои коригиращи действия, използвани за отстраняване на нарушения на граничната стойност на напрежението на регионално равнище, могат да бъдат квалифицирани и като действия с трансгранично значение, които трябва да бъдат координирани съгласно посочената методика.

186 Второ, що се отнася по-специално до плановите изключвания, следва да се посочи, че макар член 8 от спорната методика за сигурност (ROSC) да изключва възможността коригиращите действия, посочени в член 22, параграф 1, букви г), з), и) и й) от Регламент 2017/1485, да могат да бъдат използвани в рамките на процеса CROSA, това не е така при плановите изключвания, посочени в член 22, параграф 1, буква а) от този регламент, които, противно на твърденията на жалбоподателя, биха могли да бъдат предвидени в рамките на този процес.

187 Освен това, що се отнася до минималните ограничения на потоците на мощност, следва да се отбележи, че както ACER посочва, без това да се оспорва от жалбоподателя, нито член 75 от Регламент 2017/1485, нито която и да е друга разпоредба от правото на Съюза налага включването на подобно действие в рамките на процеса CROSA. Във всички случаи това минимално ограничение може да бъде предвидено от всеки отделен ОПС в неговия модел на отделна електроенергийна мрежа.

188 Трето, доколкото жалбоподателят твърди, че разгледаните в точки 175—180 по-горе гаранции не осигуряват пълна съгласуваност между коригиращите действия с трансгранично значение, които се отнасят до нарушенията на граничните стойности на тока, и местните коригиращи действия, използвани за смекчаване на проблемите с напрежението на местно равнище, следва да се отбележи, че нито една от разпоредбите, на които той се позовава, а именно член 25, член 34, параграф 2, и членове 72 и 76 от Регламент 2017/1485, не позволява да се направи извод за незаконосъобразност на подобно положение.

189 Следователно жалбоподателят не може да упреква апелативния съвет, че с обжалваното решение е потвърдил методика, която не предоставя на регионалните центрове достатъчни коригиращи действия за управление на напрежението на регионално равнище.

190 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е успял да докаже, че като е приел в обжалваното решение, че спорната методика за сигурност (ROSC) не възпрепятства на местно и на регионално равнище спазването на границите, осигуряващи експлоатационна сигурност, и по-специално граничните стойности на напрежението, и следователно, че посочената методика не противоречи на членове 76 и 77 от Регламент 2017/1485 във връзка с член 25 и член 4, параграф 1, букви г) и з) и параграф 2, буква д) от този регламент, апелативният съвет е допуснал грешка при прилагане на правото. Следователно шестото основание трябва да се отхвърли.

По второто основание за липсата на мотиви на обжалваното решение

191 Жалбоподателят твърди, че апелативният съвет не е мотивирал в достатъчна степен обжалваното решение, като по този начин е нарушил член 296 ДФЕС и член 28, параграф 4 от Регламент 2019/942. В подкрепа на това твърдение жалбоподателят посочва пет примера за преценки на апелативния съвет в обжалваното решение, които според него са недостатъчно мотивирани и спорни от правна гледна точка. По-специално жалбоподателят посочва точки 556, 559, 574, 605 и 644 от обжалваното решение, за чието оспорване посочва, че е изтъкнал по-подробни съображения в изложението на отделните основания.

192 ACER оспорва доводите на жалбоподателя и иска това основание да бъде отхвърлено.

193 В това отношение следва да се припомни, че изискваните от член 296, втора алинея ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Изискването за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от обстоятелствата по конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква в мотивите да се уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296, втора алинея ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. решения от 15 юли 2004 г., Испания/Комисия, C-501/00, EU:C:2004:438, т. 73 и цитираната съдебна практика, и от 29 юни 2017 г., E-Control/ACER, T-63/16, непубликувано, EU:T:2017:456, т. 68 и цитираната съдебна практика).

194 Не може обаче да се изисква от апелативния съвет да представя изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения, направени от страните по спора. Следователно мотивите могат да бъдат и имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които апелативният съвет е приел решението, а на компетентната юрисдикция — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол (вж. решение от 29 юни 2017 г., E-Control/ACER, T-63/16, непубликувано, EU:T:2017:456, т. 69 и цитираната съдебна

практика). От това следва, че не може да се изисква от апелативния съвет да разглежда и да мотивира изрично отхвърлянето на всеки от доводите, изтъкнати в рамките на образувано пред него производство.

195 Следва също да се припомни, че задължението за мотивиране на решенията представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваността на мотивите, от която зависи материалната законосъобразност на спорния акт. Всъщност мотивите на едно решение представляват формален израз на съображенията, на които се основава това решение. Ако съображенията са неправилни, се засяга материалната законосъобразност на решението, а не мотивите му, които може да са достатъчни, но да изразяват неправилни съображения (вж. решение от 10 юли 2008 г., Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, т. 181 и цитираната съдебна практика).

196 От това следва, че примерите за преценки на апелативния съвет, които жалбоподателят счита, че са „спорни от правна гледна точка“, са напълно ирелевантни, доколкото подкрепят второто основание, с което се твърди липса на мотиви на обжалваното решение.

197 При това условие различните примери за преценки на апелативния съвет, цитирани от жалбоподателя в подкрепа на настоящото основание, следва да се разгледат в светлината на цитираната в точки 193—195 по-горе съдебна практика.

198 Що се отнася, първо, до твърдението на жалбоподателя, че в точка 556 от обжалваното решение апелативният съвет не е отговорил на повдигнатото пред него оплакване, че определението за коригиращи действия с трансгранично значение, възприето в спорната методика за сигурност (ROSC), не отговаря на изискванията на член 21, параграф 1 от Регламент 2017/1485, следва да се посочи, че в точки 552—558 от обжалваното решение апелативният съвет е изложил причините, поради които направеното в член 9 от спорната методика за сигурност (ROSC) разграничение между коригиращите действия с трансгранично значение и тези, които нямат такова, зачита тази разпоредба.

199 Второ, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че в точка 559 от обжалваното решение апелативният съвет не е анализирал съответствието на спорната методика за сигурност (ROSC) с правото на Съюза, тъй като не обяснил по какъв начин тази методика зачита предложението на ОПС, следва да се посочи, че във въпросната точка апелативният съвет е разяснил причините, поради които тази методика е в съответствие с това предложение, и по-специално с член 10, параграф 1 от него.

200 При всички положения от изложените в точка 46 по-горе съображения при разглеждането на първото основание следва, че ACER не е обвързана от позицията на компетентните НРО, и че с оглед на предоставените ѝ самостоятелни правомощия за вземане на решения и с цел ефикасно изпълнение на регулаторните ѝ функции тя може да изменя предложенията на ОПС, преди да ги одобри. От това следва, че в съответствие с правото на Съюза спорната методика за сигурност (ROSC) може да се отклонява от предложенията на ОПС, вследствие на което апелативният съвет не е бил длъжен да обяснява по-подробно как тази методика е съобразена с посочените предложения.

201 Трето, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че в точка 574 от обжалваното решение апелативният съвет не е отговорил на оплакването му, че спорната методика за сигурност (ROSC) лишавала ОПС от инструментите, които им позволяват да изпълняват

задълженията си в областта на експлоатационната сигурност и управлението на потоците, следва да се посочи, че съображенията на апелативния съвет в това отношение са развити в точки 553—559 и 568—573 от обжалваното решение. В тях апелативният съвет по същество обяснява, че не всички коригиращи действия попадат в обхвата на спорната методика за сигурност (ROSC) и че някои действия винаги могат да бъдат предприети поотделно от ОПС за целите на изпълнение на задълженията им в областта на експлоатацията на тяхната мрежа.

202 Четвърто, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че заключенията на апелативния съвет в точка 605 от обжалваното решение били „просто неправилни“, тъй като член 37, параграф 2 от спорната методика за сигурност (ROSC) не предвиждал координирана регионална оценка на експлоатационната сигурност в рамките на деня, с него жалбоподателят оспорва основателността на съображенията, изложени от посочения съвет в точка 605 от обжалваното решение, а не мотивите на това решение. Следователно и с оглед на цитираната в точка 195 по-горе съдебна практика това оплакване трябва да се отхвърли като ирелевантно за настоящото основание.

203 Пето, що се отнася до твърдението на жалбоподателя, че в точка 644 от обжалваното решение апелативният съвет внушавал, че жалбоподателят се противопоставя на координирането на регионално равнище, макар това не е така, следва да се посочи, че в действителност с това твърдение жалбоподателят оспорва и обосноваността на тази преценка на апелативния съвет, а не мотивите на обжалваното решение, което впрочем жалбоподателят признава в репликата си, като посочва, че „петият пример[, който той посочва,] по-скоро отразява различие в мненията на страните, отколкото липса на мотиви“. Следователно с оглед на цитираната в точка 195 по-горе съдебна практика това оплакване е ирелевантно за настоящото основание.

204 От гореизложеното следва, че апелативният съвет е мотивирал в достатъчна степен обжалваното решение, поради което второто основание трябва да се отхвърли.

205 От всички гореизложени съображения следва, че жалбата на жалбоподателя трябва да се отхвърли в своята цялост.

По съдебните разноски

206 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на ACER.

207 По силата на член 138, параграф 1 от Процедурния правилник държавите членки, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Република Полша, която е встъпила в настоящото производство по обжалване в подкрепа на исканията на жалбоподателя, следва да понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Polskie sieci elektroenergetyczne S.A. да понесе направените от него съдебни разноски, както и тези на Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество между регулаторите на енергия (ACER).

3) Република Полша понася направените от нея съдебни разноски.

Schalin Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 25 септември 2024 година.

Подписи